

Sygn. akt I ACz 1890/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Józef Wąsik

Sędziowie: SSA Zbigniew Ducki

SSO Marek Boniecki (del.)

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) Spółki z o.o. w K.

przeciwko B. I. i Z. I.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 12 lipca 2013 r., sygn. akt. IX GC 610/13

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Krakowie – Wydział IX Gospodarczy stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) Spółki z o.o. w K. przeciwko B. I. i Z. I. o zapłatę Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy – Wydziałowi VIII Gospodarczemu.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie, Sąd pierwszej instancji wskazał, że pozwani skutecznie, przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy podnieśli zarzut niewłaściwości miejscowej sądu, albowiem powód w pozwie nie podał okoliczności, które uzasadniałyby właściwość miejscową Sądu Okręgowego w Krakowie. Zdaniem tego Sądu uznanie siedziby banku prowadzącego rachunek wierzyciela za miejsce spełnienia świadczenia pieniężnego jest dopuszczalne tylko w wypadkach, w których obie strony wyraziły zgodę na zapłatę na określony rachunek wierzyciela, tymczasem z dołączonych do akt sprawy dokumentów nie wynika, aby strony ustalenia takie poczyniły. Ubocznie zauważono, że na skutek przekształceń bank, który prowadził rachunek wierzyciela ma siedzibę we W..

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona powodowa, wnosząc o uchylenie orzeczenia.

Skarżący podniósł, że w punkcie 6. uzasadnienia pozwu wskazał, że właściwość miejscowa Sądu wynika z siedziby powoda, która jest miejscem wykonania zobowiązania z uwagi na pieniężny charakter długu. Podniósł nadto, że Sąd winien był dostrzec swoją ewentualną niewłaściwość już na etapie poprzedzającym wydanie nakazu zapłaty. Skoro nakaz taki został wydany, oznacza to, że Sąd uznał treść pozwu za wystarczającą w zakresie uzasadniającym właściwość przemienną. Skarżący podniósł jednocześnie, że okoliczności sprawy wskazują, że strony porozumiały się

co do sposobu płatności w formie przelewu na rachunek bankowy strony powodowej, a rachunek ten prowadzony jest przez (...) oddział banku.

W odpowiedzi na zażalenie pozwani wnieśli o jego oddalenie, podnosząc, że strony nie zawierały umowy dotyczącej właściwości sądu, ani nie czyniły ustaleń co do rachunku wierzyciela.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Z twierdzeń pozwu – niekwestionowanych nota bene w tym zakresie w sprzeciwie – wynika, że strony łączyła umowa, na podstawie której powód sprzedawał pozwanym rury miedziane. W rozpoznawanej sprawie strona powodowa dochodzi zapłaty ceny za dostarczony przez niego towar, które to świadczenie, co oczywiste, ma charakter pieniężny w rozumieniu art. 454 §1 k.c. Jakkolwiek łącząca strony umowa miała charakter wzajemny, to podzielić należy przytoczony przez skarżącego w zażaleniu pogląd Sądu Najwyższego, wg którego miejscem wykonania umowy w rozumieniu art. 34 k.p.c. nie jest miejsce, gdzie umowa miała zostać wykonana w ogólności, ale miejsce, gdzie miała być wykonana konkretna czynność, której wykonania się dochodzi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 1981 r., II CZ 87/81, LEX nr 1228043).

Wobec przytoczonych wyżej okoliczności, dla rozstrzygnięcia zasadności wniesionego środka odwoławczego konieczne było wyjaśnienie, czy strona powodowa w pozwie w sposób należyty w rozumieniu art. 187 §1 pkt 2 k.p.c. przytoczyła okoliczności faktyczne uzasadniające właściwość Sądu Okręgowego w Krakowie. Na tak postawione pytanie, w ocenie Sądu Apelacyjnego, należało udzielić odpowiedzi pozytywnej. W punkcie 6. pozwu zostało wyraźnie wskazane, z powołaniem się na przepis art. 34 k.p.c., że właściwość miejscowa Sądu, do którego kierowane jest pismo procesowe inicjujące proces, uzasadniona jest miejscem wykonania zobowiązania, w tym wypadku świadczenia pieniężnego, które winno nastąpić w siedzibie wierzyciela. Siedzibą powodowej spółki jest natomiast miasto K., co wynika zarówno już z samej treści pozwu, jak i dołączonego doń odpisu z rejestru przedsiębiorców. Nie wdając się w tym miejscu w ocenę okoliczności dorozumianego uznania przez pozwanych siedziby oddziału banku, w której prowadzony jest rachunek powoda, jako miejsca spełnienia świadczenia, zauważyć należy, iż okoliczność ta została przytoczona jako dodatkowy argument uzasadniający w ocenie powoda właściwość Sądu Okręgowego w Krakowie, o czym świadczy użycie sformułowania „ponadto”. Zakładając zatem nawet, że argumenty strony pozwanej w tym zakresie nie były trafne, Sąd pierwszej instancji winien był oprzeć się na pierwszej z przytoczonych okoliczności.

W konkluzji powyższych rozważań stwierdzić należało, że w rozpoznawanej sprawie nie było podstaw do zastosowania art. 200 §1 k.p.c. Ubocznie jedynie wskazać trzeba na nietrafność tych zarzutów powoda, które zdają się sugerować konieczność kontroli przez Sąd z urzędu swojej właściwości miejscowej na wstępnym etapie badania treści pozwu oraz nieaktualność przytoczonych w tym zakresie poglądów judykatury, wobec zmiany przepisu art. 202 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podst. art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.